

Lovforslag nr. L 130. Fremsat den 27. november 1991 af indenrigsministeren (Thor Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven og lov om særlig indkomstskat m.v.

(Ændret afregning af indkomstskat mellem staten, kommunerne og amtskommunerne)

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 595 af 15. august 1991, foreta- ges følgende ændringer:

1. § 64, stk. 3-6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Udgør de kommunale indkomst- skatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, et større beløb end summen af de månedlige be- løb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler stats- kassen forskelsbeløbet til kommunen i året 2 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgø- res på grundlag af de oplysninger, der forelig- ger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et rentetillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalban- kens diskonto den 1. juli året forud for kalen- deråret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt rentetillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og de- cember.

Stk. 4. Udgør de kommunale indkomstskat- ter og kirkelige afgifter et mindre beløb end summen af de udbetalte månedlige beløb, modregnes forskelsbeløbet over for kommu- nen i året 2 år efter det pågældende kalen- der-

år. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den oversky- dende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskon- to den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklu- sive eventuelt tillæg modregnes med en tredje- del i hvert af de beløb, der tilkommer kommu- nen for månederne oktober, november og de- cember. En kommune kan nedsætte det udbe- talte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

Stk. 5. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der endvidere afregning af de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skattean- sættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uer- holdelighed eller af andre grunde er ført i til- gang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebelø- bene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Medfører afgangsførelsen ved be- villingsmæssig eftergivelse eller uerholdelig- hed af skattebeløb for år, hvortil der er over- ført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, at der fore-

ligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsæssig andel af tabet.

Stk. 6. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrøvet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, afregnes i dette år. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, eller der efter § 73 E er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når de kommunale indrivelingsmyndigheder har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentligt skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse, i det omfang, skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter omfattet af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommande 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet/bobehandlingen er afsluttet, og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Told- og Skattestyrelsen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommande 1. maj efter det således aftalte udløbstidspunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 7. Kommunens andel af indkomstskatten af dødsboer afregnes af staten den 1. december i året efter det pågældende indkomstår. Den 1. december hvert år sker der endvide-

re afregning af kommunernes andele af de beløb af indkomstskatten af dødsboer, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller afgang siden forrige afregning.«
Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

2. I § 64, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6« og »stk. 7-8« til: »stk. 8-9«.

3. I § 64 A, stk. 1 og 2, ændres, »§ 64, stk. 4, jf. stk. 8« til: »§ 64, stk. 4, jf. stk. 10«.

4. Efter § 64 A indsættes i afsnit V:

»§ 64 B. I 1994 sker der afregning af beløb, der er beregnet på grundlag af forskellen mellem kommunernes og amtskommunernes forventede og faktiske samlede udskrivningsgrundlag i 1992.

Stk. 2. Beløbene beregnes som det kommunale henholdsvis amtskommunale indkomstskatteprovenu af forskellen mellem kommunernes og amtskommunernes samlede udskrivningsgrundlag for 1992 opgjort pr. maj 1994 og det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag for 1992. Ved beregningen af skatteprovenuet anvendes henholdsvis den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent for 1991. Hvis det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag for 1992 er mindre end det skønnede, udbetales de fremkomne beløb af statskassen til kommunerne og amtskommunerne med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december 1994. Hvis det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag er højere end det skønnede, modregnes de fremkomne beløb med en tredjedel i hvert af de beløb, der efter § 64, stk. 2, jf. stk. 10, tilkommer kommunerne og amtskommunerne for månederne oktober, november og december 1994. De beregnede beløb fordeles mellem kommunerne og amtskommunerne i forhold til deres andel af det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag for 1992 opgjort pr. maj 1994.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om grundlaget for beregningen og fordelingen af beløb efter stk. 2, herunder om hvorledes Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i beregningen og fordelingen.«

§ 2

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 674 af 3. oktober 1990, som

ændret senest ved § 2 i lov nr. 391 af 6. juni 1991, affattes § 11, stk. 1, 2. pkt., således:

»Kommunernes andel afregnes af staten den 1. december i det år, hvori skatten pålignes.«

§ 3

Stk. 1. Kildeskattelovens § 64, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 1, har virkning for forskelsbeløb, der vedrører kalenderåret 1992 og senere kalenderår.

Stk. 2. Hvis det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at overstige udskrivningsgrundlaget for 1992 opgjort pr. maj 1994, beregnes eventuelt rentetillæg efter kildeskattelovens § 64, stk. 3, der vedrører kalenderåret 1992, af den del af forskelsbeløbet, der overstiger følgende procent af de månedlige beløb, der efter kildeskattelovens § 64, stk. 2, er udbetalt til kommunen for kalenderåret 1992: 3 pct. med fradrag af den procent, hvormed det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag måtte overstige det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag, jf. lovens § 1, nr. 4.

Stk. 3. Kildeskattelovens § 64, stk. 4, som affattet ved § 1, nr. 1, har virkning for forskelsbeløb, der vedrører kalenderåret 1991 og senere kalenderår.

Stk. 4. Hvis det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at over-

stige udskrivningsgrundlaget for 1992 opgjort pr. maj 1994, beregnes eventuelt rentetillæg efter kildeskattelovens § 64, stk. 4, til forskelsbeløb, der vedrører kalenderåret 1992, af den del af forskelsbeløbet, der overstiger følgende procent af summen af de månedlige beløb, der efter kildeskattelovens § 64, stk. 2, er udbetalt til kommunen for kalenderåret 1992: 3 pct. med tillæg af den procent, hvormed det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag måtte overstige det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag, jf. lovens § 1, nr. 4.

Stk. 5. Kildeskattelovens § 64, stk. 5, som affattet ved § 1, nr. 1, har første gang virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1993 og har virkning for de beløb, der er ført i tilgang eller afgang siden sidste afregning efter de tidligere regler. Skatbeløbene opgjort pr. 1. maj 1993 afregnes med et tillæg af 3 pct., således at beløbene inklusiv tillæg afregnes med en tredjedel i hver af månederne oktober, november og december 1993.

Stk. 6. Kildeskattelovens § 64, stk. 6, som affattet ved § 1, nr. 1, har første gang virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1995 for indkomståret 1992 og følgende indkomstår.

Stk. 7. Kildeskattelovens § 64, stk. 7, som affattet ved § 1, nr. 1, har første gang virkning for afregningen pr. 1. december 1993.

Stk. 8. § 2 har første gang virkning for afregningen pr. 1. december 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

1. Formål

Formålet med dette lovforslag og det samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner er at udmønte de økonomiske 3-års aftaler for årene 1992 til 1994 mellem regeringen og de kommunale parter.

I dette lovforslag udmøntes følgende aftalepunkter:

- Indførelse af samtidighed i betalingen af efterreguleringer i indkomstskat og tilskud/udligning.
- Fremrykning af modregning over for kommunerne af ikke-inddrevne personskatterestancer.
- Finansieringsgaranti på udskrivningsgrundlaget for 1992.

Indførelsen af samtidighed vil bevirke mindre svingninger i kommunernes økonomi og dermed skabe et bedre grundlag for kommunernes økonomiske planlægning.

Ændringen af afregningen af personskatterestancer vil øge kommunernes incitament til at inddrive restancer og dermed medvirke til en nedbringelse af de samlede restancer.

Finansieringsgarantien indebærer, at kommunerne kan basere sig på regeringens skøn over stigningen i udskrivningsgrundlaget fra 1991 til 1992, hvilket også forbedrer grundlaget for kommunernes økonomiske planlægning.

2. Skatteafregningssystemet

I aftalerne af 11. juni 1991 mellem regeringen og de kommunale parter om den kommunale økonomi 1992 til 1994 anføres det stort set enslydende i aftalernes punkt 2:

»Skatteafregningssystemet.

Afregningen af indkomstskat til kommunerne ændres således:

At der indføres samtidighed i afregningen af på den ene side forskelsbeløb for indkomstskatterne og på den anden side efterreguleringen af udligning og generelle tilskud. Ordningen indebærer, at afregningen i november måned af forskelsbeløb vedrørende

det foregående år afskaffes med virkning første gang for afregningen i november 1992. Forskelsbeløb vedrørende 1991 afregnes i stedet i 1993 på basis af en opgørelse pr. 1. maj 1993. Samtidig fremrykkes den efterregulering i tilskuds- og udligningssystemet, der er baseret på indkomsterne m.v. i 1991, således at denne efterregulering sker i 1993 på samme tidspunkt som afregningen af forskelsbeløb. Afregningen af særlig indkomstskat berøres ikke af denne ændring.

At kommuner, der efter de hidtidige regler skal have udbetalt penge ved novemberafregningen i 1992, får disse penge udbetalt i november 1992 uanset ændringerne i det fremtidige afregningssystem.

At der sker en ændring i afregningen af indkomstskatter, således at ikke-inddrevne kommuneskatter fra og med indkomståret 1992 modregnes i udbetalingerne til kommunerne 3 år efter indkomståret, første gang i 1995. Kommuneskatteandelen udbetales herefter til kommunen, når beløbet er inddrevet. Konsekvenserne for beskatningsgrundlaget i udlignings- og tilskudsordningerne overvejes.

Regeringen er indstillet på, at der forud for udarbejdelsen af lovforslaget herom i et samarbejde med de kommunale parter gennemføres en præcisering af aftaleteksten under hensyntagen til de tekniske muligheder for at inddrive restancer. I den forbindelse skal der bl.a. ske en nærmere fastlæggelse af betingelserne for, at henstand kan anses for indrømmet, at konkursbehandling kan anses for påbegyndt, og at inddrivelse af skatterne påny kan påbegyndes.«

3. Baggrund for ændringerne i skatteafregningssystemet

3.1. Større samtidighed mellem skatteafregning og udligning

Ved budgetvedtagelsen skønner kommunerne over budgetårets skatteprovenu, og det skønnede provenu udbetales som forskudsbeløb af Told- og Skattestyrelsen i tolv rater i løbet af budgetåret. Året efter opgøres det faktiske provenu på grundlag af selvangivelserne, og forskellen mellem forskudsbeløb

bet og det faktiske provenu afregnes i november måned.

Denne novemberafregning har givet betydelig usikkerhed i kommunernes økonomi. I de senere år har der været tale om betydelige tilbagebetalinger. I 1989 skulle kommunerne betale 776 mio. kr., amtskommunerne fik udbetalt 56 mio. kr., og Københavns og Frederiksberg kommuner fik udbetalt 300 mio. kr. I november 1990 tilbagebetalte kommunerne 2.308 mio. kr, mens der for amtskommunerne og København og Frederiksberg ved lov nr. 393 af 13. juni 1990 blev givet udsættelse med tilbagebetalingen.

På grundlag af kommunernes budgetterede skatteindtægter foretages der i året efter budgetåret en udligning af forskelle i beskatningsgrundlag. Tre år efter budgetåret sker der en efterregulering af udligningsbeløbene på grundlag de faktiske skatteindtægter. Tidspunktet for afregningen af denne efterregulering vil med hjemmel i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner kunne tilpasses de ændrede tidspunkter for slutafregning af indkomstskat.

Lovforslaget indebærer, at slutafregningen («novemberafregningen») udskydes til to år efter budgetåret. Det betyder for det første, at kommunerne med rimelig sikkerhed kan indregne slutafregningen i budgettet for det pågældende år, idet kommunerne ved vedtagelsen af budgettet for afregningsåret vil have et rimeligt godt kendskab til de indkomster, der ligger til grund for afregningen. Herved fjernes en væsentlig usikkerhedsfaktor på indtægtsiden i kommunernes budgetter. For det andet betyder det, at slutafregningen og efterreguleringen af udligningsbeløbene sker *samtidigt*, nemlig med en tredjedel hver den 1. i årets sidste måneder. Da der normalt er tale om modsatrettede beløb, vil det mindske udsvingene i kommunernes likviditet. Disse udsving har givet betydelige vanskeligheder i nogle kommuner.

Beløb, der ligger indenfor, hvad der må anses for en normal usikkerhedsmargin på tre procent af forskudsbeløbet, forrentes ikke. Hvis slutafregningsbeløbet til en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, foreslås der beregnet et rentetillæg svarende til 2 gange Nationalbankens diskonto godt tre måneder før budgetvedtagelsen. Hensigten er, at en kommune skal have det for lavt skønnede beløb forrentet svarende til markedsrenten for korte obligationer.

Hvis et slutafregningsbeløb fra en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, foreslås der ligeledes tillagt et rentetillæg beregnet som 2 gange diskontoen plus otte procentpoints (to gange fire

procentpoints), så kommunen forrenter det for meget udbetalte forskudsbeløb. Det er fundet rimeligt med en højere rentesats for at sikre, at et overvurderet skøn ikke kan benyttes som en fordelagtig lånekilde.

Med hensyn til slutafregningen vedrørende 1992, der efter forslaget skal ske i 1994, er der dog foreslået særregler vedrørende grænsen for, hvornår der skal beregnes rentetillæg (lovforslagets § 3, stk. 2 og stk. 4). Disse særregler skyldes, at der for 1992 er foreslået en finansieringsgaranti, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og afsnit 4 i bemærkningerne. Efter denne finansieringsgaranti vil det blive aktuelt med udbetaling af beløb fra staten til kommunerne, hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at blive lavere end det i juni 1991 skønnede. Når staten yder finansieringsgaranti for et eventuelt lavere udskrivningsgrundlag for 1992 end efter juni 1991-skønnet, er det naturligt at se bort fra afvigelsen ved fastsættelsen af denne margin. Det foreslås derfor, at den normale »rentefri« margin på 3 pct. forhøjes med den konstaterede afvigelse mellem beskatningsgrundlagene i den situation, hvor kommunerne skal afregne forskelsbeløb til staten, og omvendt nedsættes med afvigelsen i den situation, hvor staten skal betale til kommunerne. I det omfang staten - via aftalerne - eventuelt måtte have medvirket til et for højt skøn over udskrivningsgrundlaget, vil kommunerne ved hjælp af denne særregel derfor blive godskrevet dette fejlskøn ved renteberegningen.

Hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at blive højere end juni 1991-skønnet, opgøres den »rentefri« 3 pct.-margin efter de almindelige regler.

Den del af provenuet af rentetillæg til forskelsbeløb, der svarer til de otte ekstra procentpoints, vil blive overført til det kommunale bloktilskud, jf. de ændringer af bestemmelserne om opgørelse af den kommunale og amtskommunale bloktilskudspulje (§§ 10 og 17 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner), der er indeholdt i det samtidigt fremsatte forslag om ændring af denne lov.

Den ændrede slutafregning gælder for afregninger vedrørende skatteårene fra og med 1992 for så vidt angår de tilfælde, hvor der er tale om tilbagebetaling af beløb til kommunerne. Der henvises i den forbindelse til punkt 2 i aftalerne om den kommunale økonomi, jf. foran, hvor det er anført, at kommuner, der efter de hidtidige regler skal have udbetalt penge ved novemberafregningen i 1992, får disse penge udbetalt i november 1992 uanset ændringerne i det fremtidige afregningssystem.

For så vidt angår de tilfælde, hvor kommunerne skal tilbagebetale beløb til statskassen, gælder den ændrede slutafregning for afregninger vedrørende skatteårene fra og med 1991. Reglerne vil således udskyde kommunernes »novembertilbagebetalinger« fra og med 1992.

Der foretages pr. 1. november 1992 efter de hidtil gældende regler en beregning af afregningen mellem staten og kommunerne vedrørende kalenderåret 1991. Såfremt beregningen viser et beløb i kommunernes favør, udbetales dette.

Den 1. maj 1993 foretages der en opfølgende beregning vedrørende indkomståret 1991. Resultatet af denne beregning afregnes overfor kommunerne med 1/3 hver af månederne oktober, november og december 1993, uanset om der i forhold til opgørelsen pr. 1. november 1992 er udløst en tilbagebetaling til statskassen, en yderligere tilbagebetaling til kommunerne, eller en tilbagebetaling til kommunerne er blevet ændret til en tilbagebetaling til statskassen.

Efter de gældende regler sker statskassens afregning af kommunernes andel af dødsboskatten og den særlige indkomstskat pr. 1. november. I tilknytning til ændringen af novemberafregningen er det foreslået, at afregningstidspunktet for disse skatteandele ændres til den 1. december (kildeskattelovens § 64, stk. 7, som affattet ved lovforslagets § 1 samt lovforslagets § 2).

3.2. Ændret afregning af skatteansættelser vedrørende tidligere år, restancer m.v.

Efter de gældende regler skal der hvert år pr. 1. november ske en afregning af kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter vedrørende situationer, hvor der foreligger ændring af skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed m.v. I tilknytning til ændringen af novemberafregningen foreslås det, at afregningen af disse skattebeløb ændres, således at der også i denne relation foretages en opgørelse pr. 1. maj og en efterfølgende afregning af beløbene med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december samme år.

Bestemmelsen i den her foreslåede affattelse har første gang virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1993. Opgørelsen pr. 1. maj 1993 vil omfatte beløb, der er ført i tilgang eller til afgang inden for det seneste halve år, idet der i henhold til gældende regler gennemføres en afregning pr. 1. november 1992. Under hensyntagen til, at det kun drejer sig om et halvt år, er det i ikrafttrædelsesbestemmelsen fastsat, at afregningen skal ske med et tillæg af 3 pct.

Forslaget indeholder endvidere en forøgelse af kommunernes incitament til en hurtig inddrivelse af skatterestancer, idet der gennemføres en hurtigere

afregning af ikke-inddrevne kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter. Efter de hidtidige regler har kommunerne - fra statskassen - oppebåret provenuet af samtlige skatteansættelser, herunder også ikke-inddrevne skatter. Ikke-inddrevne skatter er først blevet modregnet, når beløbet er erklæret uerholdeligt.

Efter de foreslåede regler flyttes afregningen frem til allerede det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, idet beløbene opgøres pr. 1. maj i afregningsåret. Der foreslås dog samtidig en række undtagelser fra denne hovedregel. Det drejer sig om tilfælde, hvor der er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, hvor der er bevilget henstand i forbindelse med en klage over skatteansættelser, eller hvor de kommunale inddrivelsesmyndigheder har bevilget en henstand af længere varighed. Ved længere varighed skal forstås en periode på mindst 6 måneder. Endvidere finder hovedreglen ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo er taget under konkursbehandling, eller skyldnerens dødsbo behandles ved offentlig skifte. Fælles for de nævnte undtagelser er, at de kun finder anvendelse i det omfang skyldnerens restance for hvert enkelt indkomstår pr. 1. maj i afregningsåret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres og udgør i 1991-niveau 25.000 kr.

Beløbet omfattet af undtagelserne skal opgøres pr. førstkommande 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet henholdsvis bobehandlingen afsluttet og afregnes sammen med de øvrige beløb, der opgøres pr. denne dato.

Ved forslaget etableres der endvidere mulighed for, at kommunerne og Told- og Skattestyrelsen for enkeltstående restancer kan aftale, at hovedreglen ikke skal finde anvendelse. Forudsætningen for, at sådanne aftaler kan indgås, er, at der er tale om et betydeligt restancebeløb, at en afregning efter hovedreglen vil have væsentlig betydning for kommunens likviditet og økonomi i øvrigt, at helt specielle omstændigheder bevirker, at restancen ikke kan inddrives for nærværende, og at der er udsigt til, at restancen på længere sigt kan inddrives. Alle fire betingelser skal være opfyldt for, at en aftale kan indgås. I forbindelse med aftaleindgåelsen skal det fastsættes, hvornår den udløber, og afregning af restancebeløbet skal ske på basis af opgørelsen førstkommande 1. maj efter udløbstidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse skal første gang have virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1995. Bestemmelsen har virkning for skattebeløb vedrørende indkomståret 1992 og følgende indkomstår.

4. Finansieringsgaranti

I aftalen af 11. juni 1991 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi 1992 til 1994 er der i pkt. 6 optaget en finansieringsgaranti af følgende indhold:

»Aftalen er indgået under den forudsætning, at stigningen i udskrivningsgrundlaget fra 1991 til 1992 vil udgøre 4,3 pct. for landet som helhed (incl. København og Frederiksberg). Hvis det faktiske samlede udskrivningsgrundlag i 1992, f.eks. som følge af en uforudset udvikling i beskæftigelse og ledighed, skulle afvige fra det forudsatte, vil provenuforskellen blive modregnet i skatteafregningen i 1994 vedrørende 1992, jf. pkt. 2.a. Modregningen fordeles mellem kommunerne i forhold til deres faktiske udskrivningsgrundlag for 1992.«

Tilsvarende punkter findes i regeringens aftaler af 11. juni 1991 med Amtsrådsforeningen og med Københavns og Frederiksberg kommuner.

Den nævnte finansieringsgaranti udmøntes gennem en ny § 64 B i kildeskatteloven (lovforslagets § 1, nr. 4).

Tanken bag finansieringsgarantien er, at der for 1992 sikres henholdsvis kommunerne under ét (incl. København og Frederiksberg) og amtskommunerne under ét (incl. København og Frederiksberg) indtægter svarende til det, der blev forudsat ved aftalens indgåelse.

Ved indgåelsen af aftalerne indgik i beregningsgrundlaget for 1992 et kommunalt udskrivningsgrundlag for den almindelige indkomstbeskatning på 401,1 mia. kr. og et tilsvarende amtskommunalt udskrivningsgrundlag på 400,4 mia. kr. (inklusive Københavns og Frederiksberg kommuner). Disse beløb er eksklusive virkningerne af ændringer i skatlovgivningen vedrørende udbytteskat og særlig indkomstskat, som tilsammen udgør ca. 1 mia. kr.

Når garantien skal beregnes, sammenholdes de forudsatte udskrivningsgrundlag med de faktisk opgjorte udskrivningsgrundlag pr. maj 1994, idet der anvendes tilsvarende afgrænsningsmæssige definitioner af forudsat og opgjort udskrivningsgrundlag. Herefter opgøres forskellen mellem skønnet og faktisk udskrivningsgrundlag for henholdsvis kommuner og amtskommuner under ét. Endelig opgøres et provenu af denne forskel ved at gange de opgjorte forskelle i udskrivningsgrundlaget for kommuner og amtskommuner under ét med henholdsvis den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent for 1991.

Finansieringsgarantien virker derefter på den måde, at staten afregner de opgjorte beløb til kommunerne og amtskommunerne, hvis de skønnede udskrivningsgrundlag har vist sig at være højere end de faktisk opgjorte. Beløbene afregnes med en tredjedel

hver den 1. i månederne oktober, november og december 1994. I denne situation må det antages, at størsteparten af kommunerne samtidig skal indbetale forskelsbeløb til statskassen i henhold til kildeskattelovens § 64, stk. 4. Finansieringsgarantien vil her betyde en samlet nettoudbetaling fra staten til kommunerne eller en nedsættelse af kommunernes nettoindbetaling til statskassen.

Hvis omvendt de skønnede udskrivningsgrundlag har været lavere end de faktiske, modregnes beløbene over for kommunerne og amtskommunerne med en tredjedel i hver af de månedlige skatteudbetalinger fra statskassen - de såkaldte tolvtedelsrater - for oktober, november og december 1994.

De beløb, der er beregnet for kommunerne og amtskommunerne under ét, fordeles på de enkelte kommuner og amtskommuner i forhold til deres andel af det samlede udskrivningsgrundlag for 1992. Udligning af forskellen i kommunernes beskatningsgrundlag vil på sædvanlig måde ske via udlignings-systemet.

Ifølge stk. 3 i den foreslåede § 64 B i kildeskatteloven fastsætter indenrigsministeren nærmere regler om beregningsgrundlaget for opgørelsen af virkningerne af finansieringsgarantien. Som led heri vil det blive fastsat, hvorledes Københavns og Frederiksberg kommuner skal indgå i beregningen under hensyn til, at disse kommuner har status både som primærkommune og som amtskommune. I den forbindelse vil der blive anvendt den samme opdeling af disse kommuners indtægter og udgifter i forholdet 60 (primærkommunal del) - 40 (amtskommunal del), som også anvendes i de kommunale udlignings- og tilskudsordninger.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser.

De økonomiske virkninger af lovforslaget vil afhænge af konjunktur- og indkomstudviklingen i de kommende år. Forslaget vil alene indebære ændringer i betalingerne mellem staten og den kommunale sektor.

Forslaget om udskydelse af afregningen af forskelsbeløb, jf. afsnit 3.1 i bemærkningerne ovenfor, vil medføre en udgift for staten i 1992, men en tilsvarende indtægt i 1993. Baseret på de skøn, der lå til grund for aftalen af 11. juni 1991 mellem regeringen og de kommunale parter, vil der være tale om et beløb på 3,6 mia. kr. Beløbet fordeler sig med 2,1 mia. kr. til primærkommunerne eksklusive hovedstadskommunerne, 0,6 mia. kr. for Københavns og Frederiksberg kommuner og 0,9 mia. kr. for amtskommunerne.

Forslaget om ændret afregning (modregning) af restancer, jf. ovenfor afsnit 3.2, vil medføre merind-

tægter for staten i 1995, der dog vil opvejes af mindreindtægter i de følgende år. Det kan med meget stor usikkerhed skønnes, at beløbene til modregning i 1995 vil være i størrelsesordenen 0,4 mia. kr. Fordeles beløbene svarende til skatteprovenuerne, vil der være tale om 0,2-0,3 mia. kr. for primærkommunerne uden for hovedstadskommunerne, 0,1 mia. kr. for amtskommunerne og 0-0,1 mia. kr. for Københavns og Frederiksberg kommuner. Disse beløb er dog opgjort brutto og vil reduceres i et vist omfang, idet visse typer restancer foreslås undtaget for modregning.

Endelig kan forslaget om finansieringsgaranti (jf. bemærkningerne i afsnit 4) udløse betalinger fra staten til den kommunale sektor i tilfælde af en lavere

vækst i udskrivningsgrundlagene end påregnet ved aftalen, eller fra den kommunale sektor til staten ved en kraftigere økonomisk vækst end forudsat.

Lovforslaget vil medføre engangsudgifter i årene 1992-1995 på ialt 3,4 mio. kr. til edb-udvikling i Told- og Skattestyrelsen. Der vil ikke være øgede driftsomkostninger forbundet med lovforslaget. Udgifterne til edb-udvikling vil blive afholdt inden for Told- og Skattestyrelsens bevillingsmæssige rammer.

6. Hørte myndigheder

Lovforslaget er tilsendt Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen samt Københavns og Frederiksberg kommuner til udtalelse.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 15. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. § 64, stk. 3-6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregningen af slutskat for et kalenderår, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen i året 2 år efter dette kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter stk. 2 er udbetalt til kommunen for det pågældende kalenderår, forhøjes det med et rentetillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli året forud for kalenderåret. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt rentetillæg udbetales med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 4. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter et mindre beløb end summen af de udbetalte månedlige beløb, modregnes forskelsbeløbet over for kommunen i året 2 år efter det pågældende kalenderår. Forskelsbeløbet opgøres på grundlag af de oplysninger, der foreligger pr. 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent,

der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli i året forud for det pågældende kalenderår tillagt 8 pct. Forskelsbeløbet inklusive eventuelt tillæg modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne oktober, november og december. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

Stk. 5. På grundlag af en opgørelse foretaget hvert år pr. 1. maj sker der endvidere afregning af de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden 1. maj året før. De nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den 1. maj i det år, hvori slutskatten beregnes. Skattebeløbene inklusive tillæg afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, at der foreligger udækkede beløb af en sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andel af tabet.

Stk. 6. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der endnu ikke er inddrevet den 1. maj i det tredje år efter det indkomstår, skat-terne vedrører, afregnes i dette år. Beløbene modregnes med en tredjedel i hvert af de beløb, der tilkommer kommunen for månederne

oktober, november og december i dette år. Reglerne i 1. pkt. finder ikke anvendelse, når der inden den 1. maj efter reglerne i §§ 73 B og C er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, eller der efter § 73 E er bevilget henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser, eller når de kommunale indrivedelsesmyndigheder har bevilget henstand af længere varighed. Endvidere finder 1. pkt. ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo inden den 1. maj er taget under konkursbehandling, eller hvis boet efter skyldneren er taget under offentligt skifte. Reglerne i 3. og 4. pkt. finder kun anvendelse, i det omfang, skyldnerens restance for indkomståret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter omfattet af 3. og 4. pkt. opgøres pr. førstkommende 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet/bobehandlingen er afsluttet og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december. Told- og Skattestyrelsen kan for enkeltstående restancer aftale med en kommune, at der ikke skal ske afregning efter reglerne i 1. pkt. Sådanne aftaler kan indgås, hvor det beløb, der skyldes, er meget betydeligt, en afregning af beløbet efter 1. pkt. vil have væsentlig betydning for den berørte kommunes likviditet og økonomi i øvrigt, beløbet på grund af særlige omstændigheder ikke kan inddrives for nærværende, samt at der er udsigt til, at beløbet på længere sigt kan inddrives. Det skal i aftalen fastsættes, hvor længe den løber, og det omhandlede beløb skal indgå i opgørelsen pr. førstkommende 1. maj efter det således aftalte udløbstidspunkt og afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december.

Stk. 7. Kommunens andel af indkomstskatten af dødsboer afregnes af staten den 1. december i året efter det pågældende indkomstår. Den 1. december hvert år sker der endvidere afregning af kommunernes andele af de beløb af indkomstskatten af dødsboer, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller afgang siden forrige afregning.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

2. I § 64, *stk. 9*, der bliver *stk. 10*, ændres »stk. 1-5« til: »stk. 1-6« og »stk. 7-8« til: »stk. 8-9«.

§ 64. Staten afregner over for den enkelte

kommune den del af slutskatterne, der udgør kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

Stk. 2. Den enkelte kommune kan forlange, at der ved begyndelsen af hver måned af statskassen udbetales den et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen til enhver tid gældende overslag udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer.

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregning af slutskat for det foregående kalenderår, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter *stk. 2* er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen det samlede forskelsbeløb til kommunen den 1. november i det år, hvori slutskatten beregnes.

Stk. 4. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter et mindre beløb end summen af de udbetalte månedlige beløb, modregnes forskelsbeløbet med eventuelt tillæg efter 2. pkt. snarest muligt fra den 1. november i det år, hvori slutskatten beregnes, i de månedlige beløb, der tilkommer kommunen efter *stk. 2*. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli 2 år forud for de år, hvori slutskatten beregnes. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

Stk. 5. Den 1. november hvert år sker der endvidere afregning af de beløb af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning. De her nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct. for hvert år, der er forløbet efter den i *stk. 3* og 4 nævnte 1. november. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, *stk. 3*, at der foreligger udækkede beløb af sådan

restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andel af tabet.

Stk. 6. Kommunens andel af indkomstskatten af dødsboer afregnes af staten samtidig med afregningen efter stk. 3–5.

Stk. 7. Staten afregner over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, fradrages i de skattepligtiges slutskatter.

Stk. 8. Staten afregner over for kommunene en andel af skat af udbytteindkomst. Andelen beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af udbytteindkomsten, der overstiger beløbsgrænsen i personskattelovens § 8 a, stk. 2.

Stk. 9. Bestemmelserne i stk. 1–5 og stk. 7–8 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår amtskommuner og amtskommunal indkomstskat.

3. I § 64 A, stk. 1 og 2, ændres »§ 64, stk. 4, jf. stk. 8« til: »§ 64, stk. 4, jf. stk. 10«.

§ 64 A. For amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner udsættes eventuel afregning af de forskelsbeløb, der er nævnt i § 64, stk. 4, jf. stk. 8, og som vedrører kalenderåret 1989.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan bestemme, at der helt eller delvis kan ske en udsættelse af eventuel afregning af de forskelsbeløb for amtskommuner og Københavns og Frederiksberg Kommuner, der er nævnt i § 64, stk. 4, jf. stk. 8, og som vedrører kalenderåret 1990.

Stk. 3. Tidspunkterne for afregningen af de beløb, der er nævnt i stk. 1, bestemmes af indenrigsministeren. Det samme gælder de beløb, der er nævnt i stk. 2, hvis indenrigsministeren bestemmer, at der skal ske udsættelse af tidspunktet for afregningen af disse beløb.

4. Efter § 64 A indsættes i afsnit V:

»§ 64 B. I 1994 sker der afregning af beløb, der er beregnet på grundlag af forskellen mellem kommunernes og amtskommunernes forventede og faktiske samlede udskrivningsgrundlag i 1992.

Stk. 2. Beløbene beregnes som det kommunale henholdsvis amtskommunale indkomstskatteprovenu af forskellen mellem kommunernes og amtskommunernes samlede udskrivningsgrundlag for 1992 opgjort pr. maj 1994 og det i juni 1991 skønnede udskrivningsgrundlag for 1992. Ved beregningen af skatteprovenuet anvendes henholdsvis den gennemsnitlige kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent for 1991. Hvis det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag for 1992 er mindre end det skønnede, udbetales de fremkomne beløb af statskassen til kommunerne og amtskommunerne med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december 1994. Hvis det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag er højere end det skønnede, modregnes de fremkomne beløb med en tredjedel i hvert af de beløb, der efter § 64, stk. 2, jf. stk. 10, tilkommer kommunerne og amtskommunerne for månederne oktober, november og december 1994. De beregnede beløb fordeles mellem kommunerne og amtskommunerne i forhold til deres andel af det samlede, faktiske udskrivningsgrundlag for 1992 opgjort pr. maj 1994.

Stk. 3. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om grundlaget for beregningen og fordelingen af beløb efter stk. 2, herunder om hvorledes Københavns og Frederiksberg kommuner indgår i beregningen og fordelingen.«

§ 2

I lov om særlig indkomstskat m.v., jf. lovbeholdtgørelse nr. 674 af 3. oktober 1990, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 391 af 6. juni 1991, affattes § 11, stk. 1, 2. pkt., således:

»Kommunernes andel afregnes af staten den 1. december i det år, hvori skatten pålignes.«

§ 11. Af den særlige indkomstskat tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil den skattepligtige svarer kommuneskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes. Kommunens andel afregnes af

staten samtidig med afregningen efter kildeskattelovens § 64, stk. 3 og 4, af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

Stk. 2-3. ---